

„ved kirkelig eller borgerlig Vielse“ godt kunne erstattes ved Ordene „efter de i Danmark gældende Regler“. Det ærede 3dje Medlem for 7de Pres talte noget om, at denne Konsularvielse skulde være fakultativ. Jeg forstaaer derved, at Meningen var den, at paagældende, altsaa navnlig danske Under- saatter i Udlandet, skulde have Valget mellem at gaa til en protestantisk Præst eller til Konsulen. Det kan ganske vist betegnes som fakultativt, men naar det ærede Medlem nærmere forklarede, hvad han mente, saa var det jo, at naar der var en protestantisk Præst, skulde vedkommende gaa til Præsten, naar denne var villig til at vie ham, og først naar Præsten ikke vilde, kunde han gaa til Konsulen, men det vilde ikke blive fakultativt... (Modsigelse fra Bjerre). Ja, det ærede Medlem siger, at det var ikke hans Mening, men naar det ærede Medlem læser sit Foredrag, tror jeg, at han vil se, at de Udtryk, som gav mig Anledning til disse Udtalelser, let kunne forstås saaledes. Vi ere altsaa enige om, at det skal staa de danske Under- saatter i Udlandet frit for at henvende sig til Konsulen, for saa vidt Konsulen har Myndighed til at sanktionere Ægteffab, og saa forekommer det rigtignot mig ligesom den højtærede Minister, at det naturlige er, at naar denne Form habes, skal den principaliter vælges, og saa maa det overlades til vedkommende selv, om han ønsker den kirkelige Sanktion, forudsat at den kan faas i Udlandet, eller mulig her i Landet, naar han senere kommer tilbage hertil. Det er en Ordning, som jeg for mit Vedkommende vilde ønske, vi havde ganske i Almindelighed her i Landet, lige som man har det i en Mængde civiliserede Lande, hvor den borgerlige Vielse er obligatorisk, og derefter kommer saa den kirkelige Vielse for dem, der sætte Pris paa at faa deres Ægteffab sanktioneret af Kirken.

Bjerre: Jeg skal blot bemærke, at ved det fakultative Ægteffab forstaaes der, at man har frit Valg mellem borgerligt Ægteffab og kirkelig Vielse, og det var ikke andet, jeg ønskede. Jeg troede ikke, at Meningen med Lovforslaget er, at der i Fremtiden er frit Valg, ellers havde jeg ikke fremsat denne Hensigt. Det, jeg vilde, var blot at hensidde, om man ikke kunde indrømme frit Valg, hvor vedkommende Præst ellers sjensynlig havde Vielsesret, altsaa ikke, naar der var Tale om Missionærer eller tvivlsomme protestantiske gejstlige, men i de Tilfælde, hvor der ikke var Tvivl om, at den gejstlige havde en saadan Ret; saa burde han ogsaa kunne faa publiceret, at han havde foretaget

Vielsen paa fyldestgørende Maade. — Der- efter vil jeg nedlægge Indsigelse imod, at jeg i dette Forslag skulde have set et Attentat paa den danske Kirke. Det har jeg ikke. Jeg er fuldkommen vis paa, at der ikke er nogen Fare i den Retning. Men Udtryk som „samme Gyldighed som kirkelig Vielse“ kunde muligvis misforstås af nogen og afstedkomme, at de troede at have samme Ret til Kirkens Goder som kirkelig viede. Det var for at forebygge en saadan Misforstaaelse, at jeg tillod mig at bemærke, at skønt jeg godt kan stemme for Forslaget med den Ord- lyd, som det har, er det dog med den Re- servation, at jeg ikke anerkender borgerlig Vielse som det ideelle; jeg maa betragte borgerlig Vielse som noget, der kun kan være en Nødtilstand, som Kirkesamfundet maa forlange suppleret.

Da ingen yderligere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling vedtoges uden Afstemning.

Wahen: Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg paa 5 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag af Wahen.

Formanden: Hermed er Dagsorden udtømt.

Næste Møde holdes Fredag Kl. 1½, og Dagsorden er da:

1) Valg af 3 Medlemmer til et Ud- valg angaaende:

Forslag til Lov om Indfødsrets Medde- lelse.

2) Valg af 5 Medlemmer til et Ud- valg angaaende:

Forslag til Lov om Ægteffabs Indgaaelse for danske Konsuler i Udlandet.

3) Første Behandling af:

Forslag til Lov om et overordnet Sund- hedsraad.

Mødet hævet Kl. 3: 20'.